

ścią poczynań oraz licznymi naradami praktyków i wybitnych naukowców (narady terenowe w OZLP w Gdańsku, Wrocławiu, Radomiu, Krakowie, Poznaniu). Duży pośpiech i dominacja inicjatyw administracyjnych powodowały nieraz niedoskonałość działania oraz kontrowersyjność późniejszych opinii.

W okresie rewolucyjnych przemian politycznych, gospodarczych i społecznych oraz związanych z tym zmian kadrowych, we wrześniu 1949 r. mgr inż. R. K. Borowy zostaje zwolniony ze stanowiska podsekretarza stanu i podlega represjom do 1956 r., kiedy to zostaje w pełni zrehabilitowany i podejmuje pracę w Instytucie Badawczym Leśnictwa w grudniu 1956 r. Mimo nadwątlonego zdrowia pracuje z pełnym poświęceniem w Zakładzie Ekonomiki Leśnictwa, a następnie w Zakładzie Hodowli Lasu IBL.

Ideą Jego pracy jest trwale interesowanie się możliwościami przyrodniczymi produkcji naszych lasów w okresie stale podnoszącego się rozmiaru użytkowania oraz możliwościami stosowania trudniejszych, lecz niezrządkiem skuteczniejszych rodzajów zagospodarowania przy pomocy rębni złożonych. Chociaż w okresie pełnienia funkcji podsekretarza stanu nie dane było Koledze R. K. Borowemu doczekać się rezultatów podjętej idei, a następnie przeżył wiele osobistych rozczarowań, to jednak nawet po przejściu na emeryturę w 1972 r. zawsze interesował się postępami gospodarki leśnej. Faktem jest też, że rozpoczęte przez Niego zmiany w kierunkach zagospodarowania pozostawiły widoczny, pozytywny ślad w niektórych regionach kraju, a po szeregu modyfikacji zaistniałych na przestrzeni około 30 lat utrwały się w obowiązujących zarządzeniach i instrukcjach resortowych. Przyjęto w nich jako podstawę zagospodarowania lasu podział na krainy i dzielnice przyrodniczo-leśne, siedliskowe typy lasu oraz przewidziano stosowanie regionalnych, nieschematycznych metod hodowlanych, również z uwzględnieniem rębni złożonych.

Oddając w tym krótkim wspomnieniu zarys charakteru i działalności mgra inż. R. K. Borowego PTL, którego był wieloletnim członkiem, żegna w zmarłym Koledze głęboko oddanego sprawie leśnictwa.

S. Graniczny

Wspomnienie o mgrze inż. Stanisławie Nowickim

Воспоминание о инж. Станиславе Новицком

Eng. Stanisław Nowicki, M.Sc. — Obituary

23 października 1977 r. zmarł w Łodzi em. długoletni pracownik Lasów Państwowych, w tym przez około 20 lat na stanowisku zastępcy dyrektora Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Łodzi.

S. Nowicki był zasłużonym leśnikiem, działaczem gospodarczym i społecznym. Posiadał odznaczenie Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal 30-lecia Polski Ludowej, Złotą i Srebrną Odznakę Honorową NOT, Odznakę Związku Zawodowego Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Urodzony 19 listopada 1905 r. w Warszawie świadectwo dojrzałości uzyskał w Gimnazjum Ziemi Kujawskiej w 1928 r. Ukończył Wydział Leśny w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W okre

się przed I wojną światową pracował w leśnictwie k. Stanisławowa. Po wojnie i krótkim okresie pracy w rejonie Rawy Mazowieckiej, do 1947 roku pracował nieprzerwanie w OZLP w Łodzi. Na emeryturę przeszedł 19 XI 1970 r.

W Zmarłym pożegnano zasłużonego leśnika, człowieka o wysokich walorach osobistych, który wniósł cenny wkład w rozwój polskiego leśnictwa.

S. K.

Wspomnienie o Władysławie Maskowiczu

Воспоминание о Владыславе Масковичу

Władysław Maskowicz — Obituary

4 sierpnia 1977 r. zmarł w Poznaniu i tam został pochowany Władysław Maskowicz, długoletni członek Zarządu Oddziału PTL w Przemyślu.

Kol. W. Maskowicz urodził się 1 IX 1908 r. w Pruchniku, woj. przemyskie. Gimnazjum matematyczno-przyrodnicze im. A. Witkowskiego ukończył w 1930 r. w Jarosławiu. W 1931 r. zapisał się na Wydział Rolniczo-Lasowy Politechniki Lwowskiej i w 1935 r. uzyskał absolutorium. W tym też roku podjął pracę w Biurze Urządzania Lasu DLP we Lwowie w charakterze praktykanta techniczno-leśnego. W następnym roku awansował na pracownika kontraktowego.

Okres II wojny światowej spędził Kol. Maskowicz we Lwowie pracując w urządzaniu lasów. Przymusowo ewakuowany przez okupanta ze Lwowa w czerwcu 1944 r. znalazł zatrudnienie przy pracach urządzeniowych w nadl. Łańcut. Po wyzwoleniu woj. rzeszowskiego w sierpniu 1944 r. pełnił funkcję leśniczego w nadl. Kolbuszowa w okresie od 1 XI 1944 do 30 VI 1947 r.

Następnie podjął pracę w b. DLP w Tarnowie w Oddziale Urządzania Lasu w charakterze taksatora i na tym stanowisku pozostał po przeniesieniu DLP do Przemyśla.

W 1954 r. uległ wypadkowi (uszkodzenie wzroku) i podjął pracę w Wydziale Spedycji na stanowisku inspektora spedycji, na którym pozostał aż do przejścia na emeryturę w 1973 r.

Mimo dużego zaangażowania w pracy zawodowej kol. W. Maskowicz brał chętnie czynny udział w pracach społecznych, pracując przez wiele lat, niemal do ostatnich chwil życia w Zarządzie Oddziału PTL w Przemyślu i Woj. Zarządzie LOP w Przemyślu.

Zawsze skromny, koleżeński i życzliwy dla ludzi, takim go znaleźmy i takim pozostanie w naszej pamięci.

Był odznaczony Złotą Odznaką Honorową PTL oraz Złotą Odznaką LOP.

Odszedł od nas dobry kolega i pracowity człowiek.

Cześć Jego pamięci!

Zygmunt Tokarz